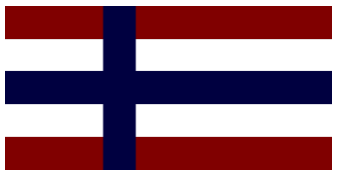
Chrześcijańskie Międzymorze, Christian Intermarium, Isthmus Christianus, Konstytucja z dnia 17 maja 2016 roku ze zmianami z dnia 22 lutego 2019 roku.

Preambuła

W trosce o byt i przyszłość Chrześcijańskiego Międzymorza,
My, Władca i wszyscy Obywatele,
zarówno wierzący w Boga w Trójcy Świętej Jedynego,
będącego najwyższym źródłem prawdy, sprawiedliwości,
dobra i piękna,
jak i nie podzielający tej wiary,
a tylko uniwersalne wartości wywodzące się z prawa naturalnego,
równi w prawach i w powinnościach wobec dobra wspólnego jakim jest troska o rozwój i dobro Chrześcijańskiego Międzymorza,
złączeni we wspólnocie z narodami zamieszkującymi historyczne Międzymorze,
pragnąc na zawsze zagwarantować prawa, a działaniu instytucji Chrześcijańskiego Międzymorza zapewnić rzetelność i sprawność,
w poczuciu odpowiedzialności przed Bogiem w Trójcy Świętej Jedynym i przed własnym sumieniem,
ustanawiamy Konstytucję Chrześcijańskiego Międzymorza
jako prawa podstawowe
oparte na poszanowaniu wolności i sprawiedliwości, współdziałaniu, dialogu oraz na zasadzie pomocniczości umacniającej uprawnienia wszystkich stron.

Rozdział I
O formie państwa i religii

Art. 1

1. Chrześcijańskie Międzymorze jest z łaski Bożej suwerennym, wolnym, niepodległym, niepodzielnym i niezbywalnym Państwem.
2. Jego formą rządu jest ograniczona i dziedziczna Monarchia.

Art. 2

1. Chrześcijaństwo jest oficjalną religią państwa.
2. Ekumeniczną Wspólnotę Chrześcijańskiego Międzymorza mogą tworzyć Kościoły i Duchowni Kościołów uznający wiarę w Boga w trzech osobach oraz decyzje Soborów Ekumenicznych niepodzielonego Kościoła pierwszego tysiąclecia.
3. Państwo akceptuje postawę chrześcijańską oraz bezwyznaniową.

Art. 3

1. Władca Chrześcijańskiego Międzymorza wspomaga, wspiera i broni swoich Obywateli jak również chrześcijan na świecie.
2. Namaszczony, z woli Bożej, Władca jest źródłem honoru (Latin: fons honorum) i opiekunem swoich Obywateli.
3. Władca jest nietykalny.

Art. 4

1. Konstytucja Chrześcijańskiego Międzymorza nie może zostać w jakikolwiek sposób zawieszona.
2. Wszelkie zmiany w Konstytucji są dokonywane przez Władcę w uzgodnieniu z Prymasem Chrześcijańskiego Międzymorza , tworząc w ten sposób prawne regulacje Chrześcijańskiego Międzymorza .

Rozdział II
Władze publiczne

Art. 5

Monarchia Chrześcijańskie Międzymorze jest państwem prawnym przywiązanym do przestrzegania wolności i praw podstawowych.

Art. 6

1. Władza wykonawcza podlega zwierzchniej kompetencji Władcy.
2. Osoba Władcy nie może być potępiona ani oskarżona. Odpowiedzialność spoczywa na Członkach Rady Rządowej

Art. 7

Władza Ustawodawcza jest sprawowana przez Władcę i Radę Narodową.

Art. 8

Władza sądownicza jest sprawowana przez sądy i trybunały.

Art. 9

Zapewnia się rozdział funkcji administracyjnej, ustawodawczej i sądowniczej.

Art. 10

Flaga państwowa składa się od góry 1/5 pasa koloru czerwonego i 1/5 pasa czerwonego od dołu. Od góry na wysokości 2/5 i grubości 1/5 znajduje się niebieski krzyż nordycki z poziomym przecięciem na 1/3 szerokości flagi

Art. 11

Język polski i angielski jest językiem urzędowym państwa.

Rozdział III
Dziedziczenie Insygnia Władzy

Art. 12

1. "*Na zawsze pozostanę wierny Chrystusowi i Jego świętemu Krzyżowi w imię ojca i Syna i Ducha Świętego .Amen.*" - przysięgę tę wypowiada następca tronu przed Prymasem i Radą Królewską w akcie przejęcia Insygnia Władzy .
2. Następstwo tronu, zwolnionego na skutek zgonu lub abdykacji, przypada bezpośrednim i prawowitym potomkom panującego Władcy, zgodnie z porządkiem primogenitury i zasadą pierwszeństwa dla potomka męskiego na tym samym stopniu pokrewieństwa.
3. W przypadku braku bezpośredniego i prawowitego potomka, następstwo przypada braciom i siostrom panującego Władcy oraz ich bezpośrednim i prawowitym potomkom, zgodnie z porządkiem primogenitury i zasadą pierwszeństwa dla potomka męskiego na tym samym stopniu pokrewieństwa.
4. Jeżeli następca, który miał zostać powołany na tron na mocy przepisów poprzednich ustępów, umrze lub zrezygnuje przed otwarciem sukcesji, następstwo przypada jego własnym bezpośrednim i prawowitym potomkom, zgodnie z porządkiem primogenitury i zasadą pierwszeństwa dla potomka męskiego na tym samym stopniu pokrewieństwa.

1) Jeżeli zastosowanie ustępów poprzedzających nie doprowadzi do obsadzenia wakatu na tronie, następstwo przypada krewnemu w linii bocznej wyznaczonemu przez Radę Monarchii za zgodą Rady Regencyjnej. Uprawnienia Władcy sprawuje tymczasowo Rada Regencyjna. Następstwo tronu może przypaść tylko osobie, która posiada obywatelstwo międzymorza w dniu otwarcia sukcesji.
2) Zasady wykonywania niniejszego artykułu określają, w razie potrzeby, Statuty Rodziny Panującej, przyjęte w drodze Dekretu Władcy.

Art. 13

1. Dla sprawowania władzy, Władcy pełnoletniość jest osiągana w wieku osiemnastu lat. Organizację i warunki sprawowania regencji w czasie małoletniości Władcy lub gdy nie może on sprawować swoich funkcji, określają Statuty Rodziny Panującej.
2. W sprawach określonych w art. 13 ust. 1 Władcę wspomaga Prymas Chrześcijańskiego Międzymorza, który sprawuje władzę w okresie bezkrólewia.

Art. 14

Władca sprawuje swoją władzę suwerenną zgodnie z przepisami Konstytucji i Ustaw.

Art. 15

Władca reprezentuje Monarchię w stosunkach z innymi państwami.

Art. 16

1.Po zasięgnięciu opinii Rady Monarchii, Władca podpisuje i ratyfikuje traktaty i umowy międzynarodowe. Informuje o nich Radę Narodową, za pośrednictwem Ministra Stanu, przed ich ratyfikacją. Jednakże jedynie na podstawie Ustawy mogą zostać ratyfikowane:

1) traktaty i umowy międzynarodowe dotyczące ustroju konstytucyjnego;
2) traktaty i umowy międzynarodowe, których ratyfikacja wymaga zmiany obowiązujących przepisów Ustawowych;
3) traktaty i umowy międzynarodowe pociągające za sobą przystąpienie Monarchii do organizacji międzynarodowej, której funkcjonowanie wymaga udziału członków Rady Narodowej;
4) traktaty i umowy międzynarodowe, których wykonanie pociąga za sobą powstanie obciążenia budżetowego związanego z wydatkami, których natura lub przeznaczenie nie zostały przewidziane w Ustawie budżetowej.

2.Polityka zagraniczna Monarchii stanowi przedmiot corocznego sprawozdania, przygotowywanego przez Radę Rządową i przedstawianego Radzie Narodowej.

Art. 17

Po zasięgnięciu opinii Rady Monarchii, Władca stosuje prawo łaski i amnestii; a także prawo nadawania i przywracania obywatelstwa.

Art. 18

1. Władca nadaje ordery, tytuły i inne odznaczenia, wyższe stopnie wojskowe, stopnie akademickie .
2. Wykonywania niniejszego artykułu określają zasady przyjęte w drodze Dekretu Władcy

Rozdział IV
Wolności i prawa podstawowe

Art. 19

Obywatele Międzymorza są równi wobec prawa. Nie ma wśród nich przywilejów.

Art. 20

1. Ustawa określa sposoby nabycia obywatelstwa.
2. Ustawa określa przesłanki pozbawienia obywatelstwa nabytego w drodze naturalizacji.

Art. 21

1. Zapewnia się wolność i bezpieczeństwo osobiste. Ściganie jest dopuszczalne tylko w przypadkach przewidzianych w Ustawie i wymaga zarządzenia sędziego, którego formę i treść określa Ustawa.
2. Z wyjątkiem przypadku ujęcia na gorącym uczynku, nikt nie może zostać aresztowany, chyba że na podstawie uzasadnionego zarządzenia sędziego, które musi zostać przedstawione w chwili zatrzymania lub najpóźniej w ciągu dwudziestu czterech godzin.
3. Każde aresztowanie musi zostać poprzedzone przesłuchaniem.

Art. 22

1. Żadna kara nie może zostać ustanowiona ani stosowana inaczej niż na podstawie Ustawy.
2. Ustawy karne muszą zapewniać szacunek dla osobowości i godności ludzkiej.
3. Nikt nie może być poddany okrutnemu, nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu. Ustawy karne nie mogą działać z mocą wsteczną.

Art. 23

Mieszkanie jest nienaruszalne. Przeszukanie mieszkania może mieć miejsce tylko w przypadkach przewidzianych w Ustawie i na warunkach przez nią określonych.

Art. 24

Każda osoba ma prawo do poszanowania swojego życia prywatnego i rodzinnego oraz tajemnicy korespondencji.

Art. 25

1. Zapewnia się wolność wyznania w obrębie religii chrześcijańskiej i publicznego sprawowania kultu.
2. Zapewnia się wolność wyrażania swoich poglądów we wszystkich sprawach, z zastrzeżeniem ścigania przestępstw popełnionych przy korzystaniu z tych wolności oraz z zastrzeżeniem mówienia negatywnie o Władcy.
3. Nikt nie może zostać zmuszony do uczestniczenia w czynnościach i uroczystościach żadnego wyznania, ani do przestrzegania jego dni wolnych od pracy.

Art. 26

1. Własność jest nienaruszalna i święta. Nikt nie może zostać pozbawiony swojej własności, chyba że na cele użyteczności publicznej stwierdzonej zgodnie z prawem i w zamian za sprawiedliwe odszkodowanie, określone i wypłacone na warunkach przewidzianych w Ustawie.
2. Prawo do posiadania broni jest święte. Każdy dorosły Obywatel Chrześcijańskiego Międzymorza ma prawo do posiadania i noszenia broni oraz prawo użycia broni w celu obrony siebie i swoich bliskich, a szczególnie swojej własności i wspólnego terytorium. Z zastrzeżeniem Obywateli, którzy zostali pozbawieni tego prawa przez Sąd oraz z zasadą, iż zabicie innej osoby w celu innym niż wymienione może prowadzić do kary śmierci.

Art. 27

1. Zapewnia się wolność pracy. Korzystanie z tej wolności jest regulowane w Ustawie.
2. Zapewnia się pierwszeństwo Obywatelom Międzymorza w dostępie do stanowisk publicznych i prywatnych, na warunkach przewidzianych w Ustawie lub konwencjach międzynarodowych.

Art. 28

1. Obywatele Międzymorza mają prawo do pomocy państwa w przypadku ubóstwa, bezrobocia, choroby, inwalidztwa, starości i macierzyństwa, na warunkach zasadach i w formach określonych w Ustawie.
2. Chrześcijańskie Międzymorze obejmuje pomocą materialną rozwój miejsc kultu oraz działalność Kościołów,, oraz innych religii chrześcijańskich których celem jest budowanie i rozwój wiary chrześcijańskiej i najwyższych wartości chrześcijańskich szerzonych w Chrześcijańskim Międzymorzu .

Art. 29

Każda osoba może bronić praw i interesów swojego zawodu lub funkcji poprzez działalność związkową. Uznaje się prawo do strajku w ramach Ustaw, które je regulują.

Art. 30

3. Obywatele Międzymorza mają prawo gromadzenia się w sposób pokojowy i bez broni, zgodnie z Ustawami, które mogą regulować wykonywanie tego prawa, nie poddając go obowiązkowi uzyskania uprzedniego zezwolenia.
2. Wolność ta nie obejmuje zgromadzeń na wolnym powietrzu, które podlegają Ustawom zapewniającym ochronę porządku publicznego.

Art. 31

Zapewnia się prawo do zrzeszania się, zgodnie z Ustawami, które je regulują

Art. 32

Każdy może kierować petycje do władz publicznych

Art. 33

1. Estonia, Łotwa, Litwa, Polska, Białoruś, Czechy, Słowacja, Ukraina, Węgry, Rumunia, kraje byłej Jugosławii, Mołdawia, Bułgaria to obszar uznawany historycznie za międzymorze. Członkowie tych wspólnot mogą być również Obywatelami Chrześcijańskiego Międzymorza, muszą dokonać odpowiedniej rejestracji zgodnie z Ustawą.
2. Członkowie tych wspólnot mogą być patriotami w swoich Krajach i popierać koncepcje unii krajów międzymorza pod przewodnictwem Chrześcijańskiego Międzymorza, w myśl zasady: "*wszyscy jesteśmy międzymorzanami i patriotami swoich ojczyzn*".

Rozdział V
Domena publiczna, Finanse publiczne

Art. 34

1. Domena publiczna jest niezbywalna i nie podlega zasiedzeniu.
2. Zmiana celu przeznaczenia dobra należącego do domeny publicznej może zostać dokonana jedynie w drodze Ustawy. Ustawa ta przekazuje dane dobro do domeny prywatnej państwa lub gmin, w zależności od przypadku.
3. Składniki i status domeny publicznej określa Ustawa.

Art. 35

Dobra monarchii służą wykonywaniu suwerenności. Są one nienaruszalne i nie podlegają zasiedzeniu. Ich składniki i status określają Statuty Rodziny Panującej.

Art. 36

1. Nieruchomości i prawa na nieruchomościach należące do domeny prywatnej państwa mogą zostać zbyte jedynie zgodnie z Ustawą.
2. Każda cesja części kapitału zakładowego przedsiębiorstwa, w którym państwo posiada co najmniej pięćdziesiąt procent udziałów, pociągająca za sobą przekazanie większości tego kapitału jednej lub kilku osobom fizycznym lub prawnym prawa prywatnego wymaga zezwolenia w drodze Ustawy.

Art. 37

Dobra porzucone i opuszczone należą do domeny prywatnej państwa

Art. 38

Budżet narodowy obejmuje wszystkie dochody i wszystkie wydatki publiczne Monarchii

Art. 39

Budżet narodowy wyraża politykę gospodarczą i finansową Monarchii

Art. 40

Budżet jest przedmiotem projektu Ustawy. Jest uchwalany i promulgowany w formie Ustawy

Art. 41

Wydatki domu panującego i siedziby Władcy oraz Prymasa Chrześcijańskiego Międzymorza są określane w Ustawie budżetowej i pokrywane w pierwszej kolejności z ogólnych dochodów budżetu

Art. 42

1. Nadwyżka dochodów nad wydatkami, stwierdzona po wykonaniu budżetu i zamknięciu rachunków, jest wpłacana na konstytucyjny fundusz rezerwowy.
2. Nadwyżka wydatków nad dochodami jest pokrywana poprzez pobranie środków z tego samego funduszu, w następstwie uchwalenia Ustawy

Art. 43

Kontrola nad zarządzaniem finansami jest sprawowana przez Wysoką Komisję Obrachunkową.

Rozdział VI
Rada Rządowa

Art. 44

Rządy sprawuje, pod zwierzchnictwem Władcy, Minister Stanu, wspomagany przez Radę Rządową

Art. 45

Minister Stanu reprezentuje Władcę. Sprawuje kierownictwo służb wykonawczych. Dysponuje aparatem przymusu. Przewodniczy z głosem przeważającym Radzie Rządowej.

Art. 46

1. Dekrety Władcy są rozpatrywane przez Radę Rządową.
2. Po podpisaniu przez Ministra Stanu są przedstawiane Władcy; zawierają one informację o przebiegu obrad nad nimi. Są one podpisywane przez Władcę; podpis Władcy nadaje im moc wykonawczą.

Art. 47

Rozpatrzenia przez Radę Rządową i przedstawienia przez Ministra Stanu nie wymagają Dekrety Władcy:

1) dotyczące Statutów Rodziny Panującej oraz jej członków;
2) dotyczące spraw podlegających dyrekcji służb sądowych;
3) mianujące członków domu monarchy, członków korpusów dyplomatycznych i konsularnych, Ministra Stanu, członków Rady Rządowej i innych równorzędnych im urzędników, sędziów i prokuratorów;
4) udzielające exequatur konsulom;
5) rozwiązujące Radę Narodową;

6) przyznające odznaczenia, tytuły, wyższe stopnie wojskowe, stopnie akademickie.

Art. 48

1. Rozporządzenia Ministerialne są rozpatrywane przez Radę Rządową i podpisywane przez Ministra Stanu; zawierają one informację o przebiegu obrad nad nimi. Są one przekazywane Władcy w ciągu dwudziestu czterech godzin od ich podpisania i nabierają mocy wykonawczej jedynie w razie braku wyraźnego sprzeciwu ze strony Władcy w ciągu dziesięciu dni od ich przekazania przez Ministra Stanu.
2. Władca może poinformować Ministra Stanu, że nie zamierza korzystać z prawa sprzeciwu w przypadku niektórych rozporządzeń lub rodzajów rozporządzeń. Nabierają one wówczas mocy wykonawczej natychmiast po ich podpisaniu przez Ministra Stanu.

Art. 49

O ile Ustawa nie stanowi inaczej, rozdział materii między Dekrety Władcy a Rozporządzenia Ministerialne ustala się w drodze Dekretu Władcy.

Art. 50

1.Z obrad Rady Rządowej sporządza się protokoły ujmowane w specjalnym rejestrze i podpisywane, po przeprowadzeniu głosowania, przez wszystkich obecnych członków.
2. Protokół wyszczególnia głosy oddane przez każdego z członków. W ciągu pięciu dni od posiedzenia jest on przekazywany Władcy, który może skorzystać z prawa sprzeciwu na zasadach określonych w Art.48.
3. Każdy, kto zasiada w Radzie Rządowej, ma obowiązek otwarcie wypowiadać swoją opinię, a Władca zobowiązany jest jej wysłuchać.
4. Jeżeli któryś z członków Rady Rządowej jest zdania, że podejmowana decyzja koliduje z formą państwa lub innymi prawami, lub jest jawnie szkodliwa dla Monarchii, jego obowiązkiem jest złożyć wyraźny protest oraz dołączyć swoją opinię do protokołu.
5. Kto nie zaprotestuje w podobny sposób, uznany będzie za akceptującego decyzję i poniesie za to odpowiedzialność w sposób, który zostanie następnie określony oraz może zostać postawiony przez Radę Narodową w stan oskarżenia przed Sądem Najwyższym.

Art. 51

Minister Stanu i Członkowie Rady Rządowej ponoszą odpowiedzialność przed Władcą za administrowanie monarchią.

Art. 52

Podstawowe obowiązki i prawa urzędników, gwarancje im przysługujące, oraz ich odpowiedzialność cywilną i karną określa Ustawa.

Rozdział VII
Rada Stanu

Art. 53

1. Do Rady Stanu należy wydawanie opinii o projektach Ustaw i dekretów, które Władca przedstawia jej do rozpatrzenia. Można się również do niej zwracać o wydanie opinii o wszelkich innych projektach.
2. Jej organizację i funkcjonowanie określa Dekret Władcy.

Rozdział VIII
Rada Narodowa

Art. 54

1. Rada Narodowa składa się ze stu członków wybieranych na pięć lat w wyborach powszechnych i bezpośrednich, na warunkach określonych w Ustawie.
2. Pierwsze 100 osób, które uzyska najwięcej głosów zasiada w Radzie Narodowej. Z zastrzeżeniem gwarantowanego jednego mandatu dla przedstawiciela każdej Gminy i dwóch mandatów dla przedstawicieli każdego Wicekrólestwa.
3. Wyborcami są, na warunkach określonych w Ustawie, Obywatele Międzymorza jednej bądź drugiej płci, mający co najmniej osiemnaście lat, z wyjątkiem tych, którzy zostali pozbawieni prawa głosowania z jednego z powodów określonych w Ustawie

Art. 55

1) Bierne prawo wyborcze przysługuje wyborcom jednej bądź drugiej płci, którzy ukończyli dwadzieścia pięć lat, posiadają obywatelstwo międzymorza od co najmniej pięciu lat i nie zostali pozbawieni biernego prawa wyborczego z jednego z powodów określonych w Ustawie.
2) Ustawa określa funkcje, których nie można łączyć z mandatem Radcy Narodowego.

Art. 56

Kontrolę nad prawidłowością wyborów sprawują sądy, na warunkach określonych w Ustawie.

Art. 57

1. Członkowie Rady Narodowej nie ponoszą jakiejkolwiek odpowiedzialności cywilnej lub karnej z powodu poglądów wypowiedzianych lub głosów oddanych w ramach sprawowania swojego mandatu, z wyjątkiem wypowiedzi negatywnych o Władcy.
2. Nie mogą oni, podczas trwania sesji, być ścigani ani zatrzymani bez zezwolenia Rady Narodowej, z powodu popełnionego przestępstwa lub wykroczenia, z wyjątkiem przypadku ujęcia na gorącym uczynku.

Art. 58

Nowo wybrana Rada Narodowa zbiera się jedenastego dnia po wyborach w celu wybrania swojego prezydium. Posiedzeniu temu przewodniczy najstarszy Radca Narodowy.

Art. 59

Z zastrzeżeniem Art.75. , kompetencje poprzedniej rady narodowej wygasają w dniu, w którym zbiera się nowa rada.

Art. 60

1. Rada Narodowa zbiera się co roku z mocy prawa na dwóch sesjach zwyczajnych. Pierwsza sesja rozpoczyna się w pierwszym dniu roboczym kwietnia.
2. Druga sesja rozpoczyna się w pierwszym dniu roboczym października.
3. Czas trwania każdej sesji nie może przekroczyć trzech miesięcy. Zamknięcia sesji dokonuje jej przewodniczący.

Art. 61

Rada Narodowa zbiera się na sesję nadzwyczajną, zwołaną przez Władcę, bądź przez jej przewodniczącego, na żądanie co najmniej dwóch trzecich jej członków

Art. 62

Prezydium Rady Narodowej składa się z przewodniczącego i wiceprzewodniczącego wybieranych przez zgromadzenie spośród swoich członków na początku kadencji. Funkcji Mera nie można łączyć z funkcjami przewodniczącego i wiceprzewodniczącego Rady Narodowej

Art. 63

1. Z zastrzeżeniem przepisów konstytucyjnych oraz, w stosownym przypadku, Ustawowych, organizację i funkcjonowanie Rady Narodowej określa regulamin wewnętrzny uchwalony przez radę.
2. Regulamin ten, przed wejściem w życie, jest przedkładany Sądowi Najwyższemu, który orzeka o jego zgodności z przepisami konstytucyjnymi oraz, w stosownym przypadku, Ustawowymi.

Art. 64

1. Rada Narodowa ustala swój porządek dzienny. Jest on przekazywany Ministrowi Stanu co najmniej trzy dni wcześniej.
2. Na żądanie Rady Rządowej co najmniej co drugie posiedzenie musi być poświęcone dyskusji nad projektami Ustaw złożonymi przez Władcę. Jednakże porządek dzienny posiedzeń nadzwyczajnych zwołanych przez Władcę jest ustalany w akcie zwołującym posiedzenie

Art. 65

Posiedzenia Rady Narodowej są jawne. Rada może jednak uchwalić, większością dwóch trzecich członków obecnych na posiedzeniu, tajność obrad. sprawozdanie z posiedzeń jawnych jest drukowane w „Dzienniku Chrześcijańskiego Międzymorza”

Art. 66

Władca porozumiewa się z Radą Narodową za pomocą orędzi odczytywanych przez Ministra Stanu

Art. 67

Minister Stanu i Radcy Rządowi mają prawo wstępu na posiedzenia Rady Narodowej oraz mają zarezerwowane miejsca. Muszą zostać wysłuchani, kiedy tego zażądają

Art. 68

1. Ustawa wymaga uzgodnienia woli Władcy i woli Rady Narodowej.
2. Inicjatywa Ustawodawcza należy do Władcy.
3. Debata i głosowanie nad Ustawami należą do Rady Narodowej.
4. Udzielanie sankcji Ustawom należy do Władcy, który nadaje im moc obowiązującą w drodze promulgacji

Art. 69

1. Władca podpisuje projekty Ustaw. Projekty te są mu przedstawiane przez Radę Rządową wraz z podpisem Ministra Stanu. Po zaakceptowaniu przez Władcę, Minister Stanu składa je prezydium Rady Narodowej.
2. Rada Narodowa jest uprawniona do zgłaszania propozycji Ustaw.
3. W terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania propozycji Ustawy przez Ministra Stanu, informuje Radę Narodową o:
1) swojej decyzji o przekształceniu propozycji Ustawy, z ewentualnymi poprawkami, w projekt Ustawy, który podlega procedurze przewidzianej w ustępie pierwszym; w takim przypadku projekt jest przedkładany w ciągu roku od dnia upływu terminu trzech miesięcy;
2) swojej decyzji przerwania procedury Ustawodawczej. Decyzja wymaga uzasadnienia w pisemnym oświadczeniu wprowadzanym z mocy prawa do porządku dziennego posiedzenia jawnego, odbywającego się podczas sesji zwykłej przewidzianej w tym czasie. Po oświadczeniu tym może odbyć się debata.
4. W przypadku, gdy po upływie trzech miesięcy, Rada Rządowa nie przedstawiła swojego stanowiska odnośnie propozycji Ustawy, ulega ona, zgodnie z procedurą przewidzianą w ustępie pierwszym, przekształceniu z mocy prawa w projekt Ustawy.
5. Tę samą procedurę stosuje się w przypadku, gdy Rada Rządowa nie przekaże projektu Ustawy w okresie roku, o którym mowa w ust.3 pkt. 1).
6. Rada Narodowa ma prawo wprowadzania poprawek. Z tego tytułu może proponować dodanie, zamianę lub usunięcie przepisów w projekcie Ustawy.
7. Dozwolone są wyłącznie poprawki, które mają bezpośredni związek z innymi przepisami projektu Ustawy, do którego się odnoszą.
8. Przedmiotem głosowania jest projekt Ustawy z ewentualnymi poprawkami, przy zastrzeżeniu prawa rządu do wycofania projektu Ustawy przed głosowaniem końcowym.
9. Przepisów poprzedniego ustępu nie stosuje się jednak ani do projektów Ustaw zezwalających na ratyfikację, ani do projektów Ustaw budżetowych.
10. Na początku każdej sesji zwyczajnej Rada Narodowa informuje, na posiedzeniu jawnym, o stanie rozpatrywania wszystkich projektów Ustaw złożonych przez Radę Rządową, niezależnie od daty ich złożenia.
11. Władca wydaje Dekrety konieczne do wykonywania Ustaw i do stosowania traktatów lub umów międzynarodowych

Art. 70

Ustawy i Dekrety Władcy mogą być stosowane wobec osób trzecich dopiero w dniu następującym po dniu ich opublikowania w „Dzienniku Chrześcijańskiego Międzymorza”

Art. 71

1. Rada Narodowa uchwala budżet.
2. Wszelkie podatki bezpośrednie lub pośrednie mogą zostać ustanowione wyłącznie w drodze Ustawy.
3. Każdy traktat lub umowa międzynarodowa, której skutkiem jest ustanowienie takiego podatku, mogą zostać ratyfikowane wyłącznie na podstawie Ustawy.

Art. 72

Projekt budżetu jest przesyłany do Rady Narodowej przed 30 września. Ustawa budżetowa jest uchwalana podczas październikowej sesji Rady Narodowej.

Art. 73

1. Budżet jest uchwalany kolejno rozdział po rozdziale. Przesunięcia z jednego rozdziału do drugiego są zakazane, z wyjątkiem przypadków dopuszczonych przez Ustawę.
2. Budżet obejmuje między innymi, w części dotyczącej wydatków, kwoty, które są przekazane do dyspozycji Rad Gmin na następny rok budżetowy.

Art. 74

W przypadku, gdy uchwalanie kredytów, o które zwraca się rząd nie nastąpi do 31 grudnia, kredyty odpowiadające przyjętym zadaniom mogą zostać uruchomione w drodze Dekretu Władcy, po zasięgnięciu opinii Rady Stanu. dotyczy to również dochodów i wydatków wynikających z traktatów międzynarodowych

Art. 75

Władca może, po zasięgnięciu opinii Rady Monarchii, zarządzić rozwiązanie Rady Narodowej. W takim przypadku przeprowadza się nowe wybory w ciągu trzech miesięcy.

Rozdział IX
Rada Monarchii

Art. 76

1. Rada Monarchii składa się z siedmiu członków mających obywatelstwo międzymorza, mianowanych na okres trzech lat przez Władcę.
2. Przewodniczący i trzej członkowie są wyznaczani swobodnie przez Władcę.
3. Trzech członków jest mianowanych na wniosek Rady Narodowej, spoza jej grona.
4. Funkcji Ministra Stanu i Radcy Rządowego nie można łączyć z funkcjami Przewodniczącego lub Członka Rady Monarchii

Art. 77

Rada Monarchii zbiera się co najmniej dwa razy w roku na żądanie Władcy. Władca może poza tym zwołać radę za każdym razem, gdy uzna to za konieczne, bądź z własnej inicjatywy, bądź na skutek sugestii Przewodniczącego Rady Monarchii

Art. 78

1. Władca może zasięgać opinii Rady Monarchii w sprawach dotyczących wyższych interesów państwa. Rada może przedstawiać Władcy sugestie.
2. Opinii rady zasięga się obowiązkowo w następujących sprawach: traktatów międzynarodowych, rozwiązania Rady Narodowej, nadawania i przywracania obywatelstwa, prawa łaski i amnestii.

Rozdział X
Gmina

Art. 79

1. Suwerenne lub eksterytorialne terytorium Monarchii Chrześcijańskie Międzymorze podzielone jest na Gminy. Obszar podziału określa Ustawa.
2. Gmina jest administrowana przez Zarząd Gminy złożony z Mera i zastępców, wyznaczonych przez Radę Gminną spośród swoich członków.
3. Wyborcami są Obywatele zamieszkujący obszar danej Gminy, na warunkach określonych w Ustawie, obywatele jednej bądź drugiej płci, którzy ukończyli osiemnaście lat, z wyjątkiem tych, którzy zostali pozbawieni prawa głosowania z jednego z powodów określonych w Ustawie.
4. Bierne prawo wyborcze przysługuje wyborcom jednej bądź drugiej płci, którzy ukończyli dwadzieścia jeden lat, posiadają obywatelstwo międzymorza od co najmniej pięciu lat i nie zostali pozbawieni biernego prawa wyborczego z jednego z powodów określonych w Ustawie

Art. 80

1. Rada Gminna składa się z dwunastu członków wybieranych na trzy lata w wyborach powszechnych i bezpośrednich, w głosowaniu na listę.
2. Nie ma zakazu łączenia mandatu Radcy Gminnego i Radcy Narodowego

Art. 81

Rada Gminna zbiera się co trzy miesiące na sesję zwyczajną. Czas trwania każdej sesji nie może przekroczyć piętnastu dni

Art. 82

Sesje nadzwyczajne mogą zostać zwołane w określonych sprawach, na żądanie lub za zgodą Ministra Stanu.

Art. 83

Rada Gminna może zostać rozwiązana w drodze rozporządzenia ministerialnego zawierającego uzasadnienie, po zasięgnięciu opinii Rady Stanu

Art. 84

1. W przypadku rozwiązania lub rezygnacji wszystkich członków Rady Gminnej, specjalna delegacja, na mocy rozporządzenia ministerialnego, wypełnia funkcje rady aż do wyboru nowej.
2. Wybory te przeprowadza się w ciągu trzech miesięcy

Art. 85

Radzie Gminnej przewodniczy Mer, lub w przypadku jego braku, zastępca lub Radca, który go zastępuje, według kolejności na liście

Art. 86

Rada Gminna rozpatruje sprawy Gminy na posiedzeniach jawnych. Jej uchwały uzyskują moc wykonawczą piętnaście dni po ich przedstawieniu Ministrowi Stanu, z zastrzeżeniem sprzeciwu podlegającego uzasadnieniu, zgłoszonego w drodze rozporządzenia ministerialnego

Art. 87

Budżet Gminy jest zasilany z dochodów z majątków gminnych, środków zwyczajnych Gminy i dotacji budżetowej ujętej w pierwotnej Ustawie budżetowej na dany rok

Rozdział XI
Wymiar sprawiedliwości

Art. 88

1. Władza sądownicza należy do Władcy, który, na mocy niniejszej konstytucji, przekazuje pełne jej sprawowanie trybunałom i sądom.
2. Sądy wymierzają sprawiedliwość w imieniu Władcy.
3. Zapewnia się niezawisłość sędziów.
4. Organizację, kompetencje i funkcjonowanie sądów oraz status sędziów określa Ustawa

Art. 89

1.Sąd Najwyższy składa się z pięciu członków i dwóch zastępców. Członkowie Sądu Najwyższego są mianowani przez Władcę, w tym:

1) jeden członek i jeden zastępca przedstawieni przez Radę Narodową spoza jej grona;
2) jeden członek i jeden zastępca przedstawieni przez Radę Stanu spoza jej grona;
3) jeden członek przedstawiony przez Radę Monarchii spoza jej grona;
4) jeden członek przedstawiony przez Trybunał Apelacyjny spoza jego grona;
5) jeden członek przedstawiony przez Sąd Cywilny pierwszej instancji spoza jego grona.

2.Kandydatury te przedstawia każdy z wyżej wymienionych organów, przy czym na każde stanowisko przedstawianych jest dwóch kandydatów. Jeżeli Władca nie zaakceptuje tych kandydatur, może zażądać przedstawienia nowych.

3. Prezes Sądu Najwyższego jest mianowany przez Władcy.

4.Kadencja Sędziów Sądu Najwyższego jest dożywotnia i kończy ją: śmierć, rezygnacja, lub nie możność wykonywanie funkcji przez okres dłuższy niż sześć miesięcy.

5.Po odejściu sędziego Prezes Sądu Najwyższego, lub jego zastępca występuje do organu, który delegował byłego sędziego o przedstawienie nowego kandydata w ciągu trzech miesięcy.

Art. 90

1.W materiach konstytucyjnych Sąd Najwyższy orzeka suwerennie:

1) w sprawie zgodności regulaminu wewnętrznego Rady Narodowej z przepisami konstytucyjnymi i w stosownym przypadku Ustawami, na warunkach przewidzianych w Art.63. ;
2) w sprawach skarg o stwierdzenie nieważności, zbadanie ważności i odszkodowanie, których przedmiotem jest naruszenie wolności i praw, o których mowa w Rozdział IV Konstytucji i których nie dotyczy paragraf 2 niniejszego artykułu.

2. W materiach administracyjnych Sąd Najwyższy orzeka suwerennie:

1) w sprawach skarg o stwierdzenie nieważności z powodu nadużycia władzy wniesionych przeciwko rozstrzygnięciom różnych władz administracyjnych oraz Dekretom Władcy wydanym w celu wykonania Ustaw, oraz w sprawie przyznawania odszkodowań, które z nich wynikają;
2) w sprawach skarg kasacyjnych wniesionych przeciwko orzeczeniom Sądów Administracyjnych wydanych w ostatniej instancji;
3) w sprawach skarg o ustalenie wykładni, skarg o zbadanie ważności rozstrzygnięć różnych władz administracyjnych i Dekretów Władcy przyjętych w celu wykonania Ustaw.

3. Sąd Najwyższy orzeka w sprawie jurysdykcyjnych sporów kompetencyjnych.

Art. 91

1. Sąd Najwyższy rozpoznaje sprawy bądź w pełnym składzie pięciu członków, bądź w składzie sekcji administracyjnej złożonej z trzech członków.
2. Rozpoznaje sprawy i orzeka w pełnym składzie:

1) w materiach konstytucyjnych;
2) jako sędzia w sporach kompetencyjnych;
3) w materiach administracyjnych w wyniku przekazania sprawy, zarządzonego przez Prezesa Sądu Najwyższego lub jeżeli zadecydował tak skład sekcji administracyjnej.

3. Rozpoznaje sprawy i orzeka w składzie sekcji administracyjnej we wszystkich pozostałych przypadkach.

Art. 92

1. Dekret Władcy określa organizację i funkcjonowanie Sądu Najwyższego, a w szczególności wymagania w zakresie kwalifikacji stawiane jego członkom, zakazy łączenia stanowisk oraz status członków sądu, zasady rotacji członków sekcji administracyjnej, procedurę przed sądem, skutki odwołań i orzeczeń, procedurę i skutki sporów kompetencyjnych oraz niezbędne zarządzenia tymczasowe.

Rozdział XII
Wicekrólestwa

Art. 93

1. Misją Chrześcijańskiego Międzymorza jest budowa unii państw międzymorza na fundamencie chrześcijańskim.
2. Wicekrólestwo to najwyższa reprezentacja i władza kierownicza Chrześcijańskiego Międzymorza na terytorium podmiotu prawa międzynarodowego Europy środkowej - międzymorza.
3. Podmiotem wykonawczym Reprezentacji Wicekrólestwa jest Konsulat Generalny ustanowiony dla danego podmiotu prawa międzynarodowego.
4. Ustawa reguluje wybór Wicekróla przez Izbę Reprezentantów Wicekrólestwa na kadencje 5 letnią.
5. Ustawa reguluje zasady funkcjonowania Izby Reprezentantów Wicekrólestwa. W Izbie zasiadają wszystkie osoby danego Wicekrólestwa z wysokimi godnościami szlacheckimi to jest od Barona wzwyż.
6. Ustawa reguluje zasady funkcjonowania Kancelarii Wicekróla.
7. Ustawa reguluje zasady wprowadzania prawa dla Wicekrólestwa przez Izbę Reprezentantów Wicekrólestwa.
8. Ustawa reguluje zasady powoływania Sądu Wicekrólestwa.

Rozdział XIII
Przepisy przejściowe

Art. 94

1. Do czasu zakończenia organizacji Państwa, będąc Państwem In statu nascendi, Państwo działa jako organizacja zmierzająca do pozyskania suwerennego terytorium oraz uznania w relacjach międzynarodowych.

Prymas Chrześcijańskiego Międzymorza.
Jego Eminencja Arcybiskup VIKENTIY (MISKOV)

Jego Najjaśniejsza Wielkość Marcin Gustaw, z Woli Bożej Suweren i Władca
Monarchii Chrześcijańskie Międzymorze, Suweren Obrońca Wiary;